

CUPRINS

PREZENTARE.....	5
PARADOXURI.....	7
I. Viața în credință.....	9
II. Mărturisiri	16
III. Adaptare.....	20
IV. Exigențele Spiritului	25
V. „Întrupare”.....	30
VI. Dezinteres.....	35
VII. Socialul și veșnicia	39
NOI PARADOXURI.....	45
I. Gândire, adevăr	49
II. Omul.....	61
III. Evanghelia și lumea.....	70
IV. Raporturi umane	79
V. A suferi	89
VI. Viața spirituală.....	100
VII. Credința.....	112
ALTE PARADOXURI.....	127
I. Evanghelia.....	129
II. Conciliu. Colegialitate. În afara conciliului. După conciliu	144
III. [Taine. Doctrină. Tradiție. Credință]	160
IV. [Piatra credinței].....	184
[APENDICE].....	193
ANEXĂ: <i>Lui Isus răstignit</i>	195
BISERICA ÎN FAȚA CRIZEI MONDIALE.....	197
I. Omul și Dumnezeu.....	200
II. Omul și oamenii	201
CAUZELE INTERNE ALE ATENUĂRII ȘI DISPARIȚIEI SIMȚULUI SACRULUI.....	209
[I. Patru lipsuri ale lucrării noastre teologice]	212

[II. Trei consecințe practice]	223
[III. Unicul remediu]	227
CREȘTINISMUL ÎNTRUPAT	229
[I. Cel mai bun și cel mai rău sens al limbajului]	227
[II. Devieri grave].....	228
[III. Ritmul tainei creștine].....	230
EXIGENȚE CREȘTINE	235
[I. Doi martori ai defectării creștinilor]	237
[II. Noua forță a spiritului lui Cristos]	242
INDICI.....	249

PREZENTARE

Antologia de paradoxuri pe care o constituie acest volum este probabil cea mai bună introducere accesibilă în gândirea, metoda și conținutul operei teologice a cardinalului Henri de Lubac. Aceste fragmente scurte scrise într-un stil clasic și luminos¹, care gravitează în jurul câtorva teme majore, îmbină un sentiment foarte puternic al măreției omului și al limitelor sale, o conștiință ascuțită a luminii aduse de taina lui Cristos în istoria omenirii și o mărturie savuroasă a experienței intime a rugăciunii în cadrul teologic. Jurnal interior al unui iezuit aflat în mijlocul lumii, „Cugetările” unui teolog aflat în slujba poporului creștin, schițele unor lucrări construite într-un mod mai laborios², aforismele unui părinte duhovnicesc sau remarcile epistemologice ale unui teolog reductabil, învățătura unui doctor și mărturia unui contemplativ frământat de Cuvântul lui Dumnezeu: în acest volum vom regăsi toate acestea, în forma cea mai puțin sistematică, cea mai puțin apăsătoare, cea mai puțin doctorală, în forma cea mai prietenoasă și cea mai frățească pe care o poate lua gândirea sau mai degrabă cel mai curat umanism creștin, eliberat de orice îngustime și de orice ideologie.

O introducere în opera cardinalului de Lubac, o inițiere în gândirea sa, paradoxurile sale, care nu reclamă neapărat o aprofundare speculativă sau teologică inerentă gândirii sale organice, pot fi foarte bine considerate a fi un ceaslov sau o carte de noptieră, care pot fi deschise la orice pagină. Fiecare

¹ „Analiza logică” pentru care Henri de Lubac „a avut înclinație” încă de la vârsta de șapte sau opt ani „i-a insuflat dorința de a scrie fraze foarte echilibrate, foarte bine construite, exact articulate” (HENRI DE LUBAC, „Mémoires sur mes vingt premières années (I)”, ed. G. Chantraine și F. Clinquart, în *Bulletin de l'Association Internationale Cardinal Henri de Lubac* 1 (1998, 22).

² Așa se face că, începând din 1946, găsim în prima serie a *Paradoxurilor* (Paris, Livre française, coll. Caillou Blanc, 31-32) un portret al abatelui Jules Monchanin, alcătuit potrivit unui plan foarte bine pus la punct, care corespunde titlurilor capitolelor din cartea *Images de l'abbé Monchanin* (urmată de *L'Abbé Monchanin et le Père Theillard de Chardin*, Paris, Aubier-Montaigne, 1967). Pentru că abatele trăia la vremea aceea, H. de Lubac nu îi menționează numele.